

Af de 120 (20) Landkommuner, der ophævede Huslejenævnene pr. 1. Juni 1923, har de 62 (15) benyttet den i Boliglovens § 23 givne Bemyndigelse til i et Aar efter Nævnenes Ophævelse at forhindre Lejeforhøjelser, Opsigelser m. v., dog saaledes at flere af disse Kommuner har givet fri paa et eller flere Punkter.

Af de 120 (20) Landkommuner, der ophævede Nævnene pr. 1. Juni 1923, var der i 52 (12) nedlagt Forbud mod Lejeforhøjelser, i 53 (12) Kommuner var der Forbud mod Opsigelse, i 49 (11) Kommuner var det forbudt uden Kommunalbestyrelsens Samtykke at udleje til Tilflyttere fra andre Kommuner, i 46 (10) Kommuner var der Forbud mod at benytte Beboelseslejligheder til Forretningslokaler og i 42 (8) af de 120 (20) Landkommuner var der indført Kontrol med ubeboede Lejligheder.

Medens der af de 20 Købstæder, der ophævede Huslejenævnene pr. 1. Juni 1923, kun var 1, der ikke indførte Kontrollbestemmelserne i Overgangsaaet, og medens der af de 20 Landkommuner med større bymæssige Bebyggelser, der ophævede Huslejenævnene pr. 1. Juni 1923, kun var 5, der ikke indførte Kontrollbestemmelser, var der af de 100 mindre Landkommuner, der ophævede Huslejenævnene pr. 1. Juni 1923, 47 Kommuner, der ikke indførte Overgangsbestemmelser.
